

ת"פ (כפר סבא) 31035-03-20 - בעניין: המחלקה להנחיית מוסמכי היועמ"ש נ' דלהום פתרונות מתקדמים לרכב בע"מ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 31035-03-20 המחלקה להנחיית
תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה נ'
חמדן ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועמ"ש המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד עפרה אורנשטיין

נגד

1. פדילה חמדן

דלהום פתרונות מתקדמים לרכב בע"מ הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד צחי מצרי ועו"ד עופר אלמוג

גזר דין (נאשמת 2)

השאלה הטעונה הכרעה בגזר-דין זה היא תחומה וממוקדת ועניינה בשאלה האם מצבה המשפטי והכלכלי של הנאשמת מהווה נסיבה מיוחדת, כמשמעותה בסעיף 14 לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985, להפחתה משיעור הקנס המנהלי בסך 600,000 ₪ שהוטל עליה בהתאם לתקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - תכנון ובניה), תשע"ח-2018.

רקע וטיעוני ב"כ הצדדים

1. הנאשמת, חברה פרטית המנהלת ברחבי הארץ מספר מוסכים לזגגות לאוטובוסים, הורשעה על פי הודאתה, בעבירות של שימוש חורג ושימוש אסור במקרקעין.

על פי העובדות, מי שהיה מנהלה הפעיל של הנאשמת, הנאשם, הוא בעלים ומחזיק בחלק בלתי מסוים מחלקה 74 בגוש 7764 (המבטאים 2 דונם מתוך החלקה ששטחה כ-22 דונם), סמוך לטירה.

עמוד 1

הנאשמים מחזיקים ב-4.5 דונם בחלקה הצמודה לחלקה 74 בגוש הנ"ל, המשמשת לחניית אוטובוסים.

על פי התכניות החלות במקום המקרקעין הוכרזו כקרקע חקלאית.

במהלך 2013 בנה הנאשם בחלקה 74 סככת איסכורית בשטח של כ-750 מ"ר המשמשת כמוסך לזגגות אוטובוסים; מבנה איסכורית בן 2 קומות בשטח של כ-80 מ"ר המשמש משרד; ריצפת בטון בשטח של כ-2,500 מ"ר המשמשת כחניה במוסך; וחומת בטון באורך של 250 מטרים המקיפה את המוסך - הכל בסטייה מהיתר הבניה.

הנאשמים עשו שימוש במקרקעין ובמבנים כמוסך לאוטובוסים וכמגרש חניה לאוטובוסים.

2. יצוין שמשפטו של הנאשם ממשיך להתנהל והוא קבוע לשמיעת פרשת הגנה וסיכומים לחודש ספטמבר 2024.

3. אין חולק שהנאשמת נכנסה להליכי פירוק עוד לפני הגשת כתב האישום. הליך הפירוק טרם הסתיים וממכתב מיום 2.5.24 שהוגש על ידי הנאמנים שמונו לנאשמת בהליך הפירוק, עו"ד אוהד הראל ורו"ח בועז ברזילי, עולה שלנאשמת "חובות בדין קדימה בסך כ-1 מיליון ₪, כולל כ-600 אש"ח וכ-400 אש"ח למוסד לביטוח לאומי. בנוסף, לחברה חוב (ביחד עם יתר החברות בקבוצה) לבנקים בעלי השעבוד הצף אשר נשייתם נאמדת במיליוני שקלים ולא צפויים להיוותר בקופת החברה כספים לחלוקה לנושים הרגילים. אנו נמצאים במהלך של חיסול החברה ואין לה כיום כל פעילות עסקית" (נע/1).

4. עוד יצוין שבמסגרת ההליכים המקדמיים בתיק זה, הגישה הנאשמת בקשה לביטול כתב האישום מכוח טענה של הגנה מן הצדק. נטען בבקשה שהגשת כתב האישום לאחר שניתן בעניינה של הנאשמת צו לפתיחת הליכים ולאחר מכן צו להקפאת הליכים היתה נגועה בחוסר תום לב מצד המאשימה. עוד נטען שאין אינטרס ציבורי בהעמדתה לדין ובהרשעתה של הנאשמת, וכפועל יוצא מכך בחיובה בתשלום קנס כספי, אשר יביא לפגיעה בנושיה.

בדחותי את הבקשה ציינתי שלא הוכח לפניי חוסר תום לב מצד המאשימה בהגישה את כתב האישום נגד הנאשמת, וכי היותה של חברה בהליך של פירוק, או שניתן לגביה צו פירוק, או שהיא תחת צו פתיחת הליכים או הקפאת הליכים, אינה מונעת את האפשרות לנקוט נגדה בהליך פלילי (רע"פ 9008/01 מדינת ישראל נ' תורג'מן בע"מ ואח' (4.8.03)). עוד קבעתי כי נוכח אופי השימוש האסור, לכאורה, שעשתה הנאשמת במקרקעין, והיקף השימוש, קיים אינטרס ציבורי בהעמדתה לדין. עוד קבעתי, שבמידה ותורשע "סביר להניח כי בבוא בית המשפט לגזור את דינה של חברה בפירוק הוא יתחשב במכלול שיקוליו גם במצבה הכספי ובהשפעה העלולה להיות לגובה הקנס שיוטל על החברה, על ציבור הנושים ועל היקף נכסי החברה העומדים לחלוקה בפירוק" (החלטה מיום 4.11.22).

5. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לעונש לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעה הנאשמת; למידת הפגיעה הגבוהה באותם ערכים; לתקופת השימוש האסור, משנת 2013; להיקף השימוש האסור, 4.5 דונם המשמשים לחניה, למבנים שהוקמו בסטייה מההיתר בשטח כולל של כ-3.2 דונם המשמשים כסככה, משרד ומשטח למוסך, הכל בניגוד לייעוד המקרקעין המוכרזים. עוד טענה שגם לאחר מסירת ההתראות לפני הטלת הקנס המנהלי לא הפסיקו הנאשמים את פעילותם. הצו לפתיחה בהליכים ניתן כחצי שנה לאחר הטלת הקנס המנהלי. נטען שהעסק נמכר תמורת 3 מיליון ₪ לחברה אחרת (נ.מ. אלימור החזקות 2009 בע"מ) ובית המשפט שלחדלות פירעון אישר את המכירה. חרף זאת, מביקור במקום שנערך באוקטובר 2022 עלה שחברה אחרת מפעילה את העסק (מגדל ש.מ.ס טורס בע"מ) שבעלת מניותיה היא חברה שכתובתה במזרח ירושלים ומנהלה אזרחי ישראלי. על כן, חרף העובדה שהנאשמת הפסיקה את השימוש האסור, עדיין, במקרקעין פועלת חברה אחרת שבדעת המאשימה להגיש כתב אישום גם נגדה.

לפיכך, נוכח העובדה שהנאשמת לא הפסיקה את השימוש האסור לאחר קבלת ההתראה, והמשיכה את השימוש גם לאחר הטלת הקנס המנהלי, ונוכח הנסיבות החמורות שבביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה שנכון היה לבקש לגזור על הנאשמת קנס בסך 800,000 ₪. ואולם, נוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת, שלטענת המאשימה לא הוכח די צורכו, עתרה התובעת לגזור על הנאשמת קנס בגובה 600,000 ₪, כשיעור קנס המקור.

6. ב"כ הנאשמת טען שמדובר בחברה שנמצאת בהליכי פירוק ושעל פי מכתב שחיברו הנאמנים שמונו לה על ידי בית המשפט המחוזי, הרי שלאחר תשלום חובותיה לנושים בדין קדימה לא צפויים להיוותר בקופת החברה כספים לחלוקה לנושים רגילים. נטען שמדובר בהליך פלילי שהוא תולדה של הגשת בקשה להישפט מצד הנאשם, מי שהיה מנהלה הפעיל, ועל כן לא היתה לחברה שליטה על ההליך, ואולם, לאחר שמונו לה נאמנים על ידי בית המשפט המחוזי, היא בחרה להודות בכתב האישום ומעוניינת לסיים את עניינה. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה שסביר להניח שבסופו של הליך פירוק החברה תחוסל, ביקש ב"כ הנאשמת לגזור עליה קנס סמלי.

דין והכרעה

7. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותה ביצעה הנאשמת, שעניינם שמירה על משטר תכנוני תקין; הגנה על קרקעות שייעודם נוף כפרי פתוח וחקלאות במדינה שעתודות הקרקע בה מוגבלים; מניעת יצירת רווחים כלכליים משימוש בלתי חוקי במקרקעין; מניעת יצירת יתרון כלכלי על ידי אזרחים שעושים שימוש אסור במקרקעין, לעומת אזרחים שומרי חוק אשר נאלצים לרכוש מקרקעין בייעוד המתאים ולשלם דמי שכירות גבוהים בהתאם.

8. עוד אין חולק שתכליות הוראות תיקון 116 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, חוק העבירות המנהליות ותקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - תכנון ובניה) עניינן בסילוק מהיר ויעיל של העבירה, הפסקת השימוש האסור והריסת מבנים שהוקמו ללא היתר או בסטייה ממנו, כאשר במידה

וניתן להשיג תכלית זו על ידי מתן התראה (וארכה), יש להעדיף דרך אכיפה זו, ורק במקרים בהם העבירה נמשכת לאחר מתן ההתראה, יוטלו קנסות מנהליים. בדרך יעילה זו יש כדי להביא לסילוק מהיר של העבירה והמפגע, כאשר "בתמורה" להפסקת העבירה במהירות, לא מוטלת על העבריין כל סנקציה עונשית.

לעומת זאת, אם למרות קבלת ההתראה העבירה נמשכת, צפוי העבריין לקנס מנהלי בשיעור גבוה (אשר תלוי בהיקף הבניה האסורה ובהיקף השימוש האסור), כדי מאות אלפי שקלים.

9. נראה שגם אין חולק אודות הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירות במקרה דנן, ובמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, פגיעה שהיא כאמור במידה גבוהה:

א. הקרקע היא קרקע חקלאית מוכרזת, וככזו מהווה נסיבה מחמירה על פי החוק.

ב. משך השימוש ארוך, כ-7 שנים - משנת 2013 עד שנת 2020.

ג. היקף השימוש נרחב - 4.5 דונם שימשו לחניית אוטובוסים; מבנים בהיקף של כ-3.2 דונם שימשו כמוסך, משרד וחניה במוסך; וחומה היקפית באורך 250 מטרים.

ד. המבנים נבנו בסטייה מההיתר.

ה. חרף התראה שקיבלו הנאשמים הם המשיכו את השימוש.

ו. השימוש האסור במקרקעין היה מסחרי ולמטרות רווח.

10. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, ומדיניות הענישה הנוהגת, מצדיקים, איפוא, קביעת **מתחם עונש הולם הנע בין ₪ 600,000 (שיעור הקנס המנהלי שהוטל) ל-₪ 900,000**.

[רע"פ 7286/22 בונפד נ' **מדינת ישראל** (23.2.23); עפ"ג (מחוזי מרכז) 9980-05-22 **המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועמ"ש נ' ששה יהורם בע"מ** (27.12.22); עתפ"ב (מחוזי מרכז) 23344-04-23 **אוטו קאר מימונית בע"מ ואח' נ' המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועמ"ש** (4.6.23); עתפ"ב (מחוזי מרכז) 12501-07-22 **שירי חיים ואח' נ' המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועמ"ש** (3.10.22)].

11. אכן, בהיעדר נסיבות חריגות, היה מקום לגזור על הנאשמת, למצער, קנס בשיעור הקנס המנהלי שהוטל עליה.

ואולם, הוכחו לפניי נסיבות חריגות, אשר יפורטו להלן, שלאחר שכלולן מצאתי לגזור על הנאשמת קנס בשיעור של שליש מהקנס המנהלי:

- א. הנאשמת מצויה בהליכי פירוק, לקראת חיסול החברה.
- ב. לנאשמת חובות בדין קדימה בסך כמיליון ₪ (לרשויות מע"מ ולמוסד לביטוח לאומי).
- ג. לחברה חובות בגובה מיליוני ₪ לבנקים בעלי שעבוד צף.
- ד. לא צפויים להיוותר בקופת החברה כספים לחלוקה לנושים הרגילים.
- ה. לחברה אין כיום פעילות עסקית.
- (ראה מכתב מאת הנאמנים נע/1).

באשר לגזירת הדין בנוגע לחברה הנמצאת בהליכי פירוק, יפים דבריו של בית המשפט העליון בענין **תורג'מן**:

"טענה מרכזית שעליה נשענת הגישה המצדדת בהרחבת עיכוב ההליכים האוטומטי גם על הליכים פלילים היא הטענה שלפיה הליכים כאלה, אם לא יעוכבו, יפגעו באורח ישיר בקופת הפירוק ובנושים. זאת, מאחר שניהול הליכים כאמור כרוך בהוצאות כספיות המוטלות על החברה לצורך ניהול המשפט ומוצאות מקופת הפירוק, כמו כן אם מוטל על החברה קנס, הוא עשוי להשתלם מקופת הפירוק על חשבון מסת נכסי הפירוק העומדים לחלוקה בין הנושים. ככלל, קנסות המוטלים על חברה בטרם מתן צו פירוק הם חובות בני-הוכחה בפירוק. אולם אם מועד הטלת הקנס בגזר-דין חל לאחר מתן צו הפירוק, כי אז הקנס אינו בגדר חוב בר-הוכחה בפירוק, אלא הוא עשוי להיכלל בגדר העיסקאות בנות-תוקף המתבצעות לאחר מתן צו הפירוק... משמעות הדבר בנסיבות אלה היא כי חרף הפירוק עשוי סכום הקנס כולו לעמוד לפירעון בלא צורך בהעמדתו בדרגה שוויונית עם שאר החובות העומדים לפירעון יחסי בפירוק... בנסיבות אלה הפגיעה הצפויה בנושים הנגזרת מקיום ההליך הפלילי נגד החברה הינה שיקול שאין להתעלם ממנו, אולם כאשר מעמידים שיקול זה, כשהוא לעצמו, כנגד האינטרס הציבורי הכללי בקיומו של הליך פלילי כנגד החברה, אין לייחס לו משקל מכריע. עם זאת סביר להניח כי בבוא בית-המשפט לגזור את דינה של חברה בפירוק הוא יתחשב במכלול שיקוליו גם במצבה הכספי ובהשפעה העלולה להיות לגובה הקנס שיוטל על החברה, על ציבור הנושים ועל היקף נכסי החברה העומדים לחלוקה בפירוק."

12. יש לזכור שהקנס שייגזר על הנאשמת בתיק זה הוא אינו הקנס היחיד שייגזר בגין העבירות שבוצעו במקרקעין מושא כתב האישום, שכן במידה וגם הנאשם יורשע, וכמובן שאינני מביע עמדה לענין זה שכן משפטו ממשיך להישמע, הרי שגם הוא יהיה צפוי לקנס, כמי ששימש מנהלה הפעיל אותה עת.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת קנס בסך 200,000 ₪, לתשלום ב-20 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 15.9.24. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בהעדר הצדדים.